BEDA VENERABILIS
Österreich, 2. Hälfte 12. Jh.
Seite 242
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26002
Copyright: Admont, Benediktinerstift

o) ubas quidē uirtutes dñi uiderant. ⁊ maxime lazari resurrectionē quę nup̄ facta erat
stupebant. testimonium phibente turba quę erat cū eo q̄ndo uocauit illū de monumēto.
et suscitauit amortuus. Hā et ppt̄a obuiam uenit ei turba. quia audierunt eū fecisse
hoc signū. Notandum ē enī ñnunc p̄mū uenientē de galilea saluatorē. id ē ante q̄nq;
dies paschę hierusalē adisse. ⁊ anno preterito ñse septimo illic addiē festū scenopheę uenisse. sicē nobis memorat. et exinde. vi. ñsib' ē unus usq; addiē paschę q̄ pass'
ē. ñ hierosolimus signa fecisse et docuisse. ñ montē oliuarū ascendisse. ñ iudā ex pul
sum transiordanē abisse. ñ incuitate deserta quę dr̄ effrē mansisse cū discipulis.
nunq̄m tamen id temporis galileam fuisse reuersum. Sup omnib' ḡ q̄s eū tanto
tempore fecisse uiderant uirtutib' urbę dñi laudabant dicentes, Beneductus q̄
uenit rex in nomine dñi. pax in cęlo. et glā in excelsis. Beneductus aut̄ qui uenit
rex in nomine dñi. sic potuit accipiendū ē. ut in noīe dñi in nomine di patris in
telligatur. q̄m ut possit intelligi eta ī nomine ~~dñi~~ suo. quia et ipse ē. Unde alibi
scriptū ē. Pluit dñs a dno. ⁊ uerba eius melius nr̄m dirigunt intellectū qui ait.
ego ueni in nomine patris mei. et ñ suscepistis me. alius ueniet in noīe suo. hunc
suscipietis. Humiliatus enim magister ē xp̄ē. q̄ humiliauit semetipsū. factus obe
diens usq; ad mortē. Non taq; amator diuitiarum. q̄ndo nos doret humilitatē.
Non aut̄ rex israel xp̄ē. ad erigendū tribunū. uel ferro ereptū armandū hostes q;
uisibiliter debellandos. ⁊ rex israel qd̄ mentes regat. qd̄ in eternum consulat. qd̄ in
regnum cęlę credentes. sperantes amantes q; p̄ducat. Dei ḡ filius equalis patri. uerbum.
p̄qd̄ facta sunt omnia. qd̄ rex ē uolunt israel dignatio est. ñ promotio. miserationis indi
cium est. ñ potestatis augmentū. Qui eō appellatus ē in terra rex iudęę. increduls ē dñs
angłę. Verum quia xp̄ē in carne totius mundi ppitiatio. et hominū iudeicę et
angłę illuxit. pulchr ⁊ in uicem meus laude dispensationis. cęlestia simul et ter
rena concinunt. Quo enim nascente cęlestū uirtutū agmina dñm laudantia de
cantant. glā in excelsis deo. et in terra pax hominibus. eode mundi p̄ncipē trium
phauro. mox q; secęlis redditurro. mortales uicē laudis reperdunt. pax in cęlo. et
glā in excelsis. Et quidā pharisęi. de urbis dixerunt ad illū. Magister increpa disci
pulos tuos. Mira mundi dementia. Quē magistrū appellandū non dubitant. qua
uera doctrinem nouerant. huius ipsi discipulos quasi melius. edocti. redarguendos
aut̄unant. eunq; corrigere quos instituit suadent. quē signis approbantibus dñm
clarescere uident. Quibus ipse ait. Di co uobis. quia si hi tacuerint. lapides clama
bunt. Crucifixo dño stabant omnes non ei alongę. dñm confiteri timebant. quē fixum
ligno uidebant. ⁊ his tacentibus lapides et saxa regē qui uenit in nomine dñi mag
no clamore cuiebant. Emisit enim spm̄. et ecce uera mota est. et petrę scissę sunt
et monumenta apta sunt. quęq; homines ul timore ul pfidia confiteri trepidabant.
hunc durissima etā elementa dñm mundi aperto ore p̄dicant. Verū aliori misterio

modo iudea